

hjulpet til, at den var bleven bragt til Udførelse, havde han allerede nu havt bygget paa denne Bane i et Aar, thi den var opført blandt dem, som skulde være færdige eller i hvert Fald paabegyndte i den Tid, vi nu ere i. Saadan er det. Man betænker ikke Sligt i slige Diebliske, og bagefter beklager man sig. Det gaar her som saa tit: Enhver er sin egen Lykkes Smed. Det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Taubert) kom med flere besynderlige Sætninger. En af dem blev nylig omtalt af det ærede Medlem for Narhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), og jeg skal ikke gaa videre end til at slutte mig til ham. Det er ingen Sag at sige bagefter, at en Rentegaranti ingen Ting har at betyde, fordi den ikke er bleven effektiv; men dengang man begyndte og trængte til den, havde den sin Betydning, og jeg gad vidst, hvorledes man skulde have anlagt denne Bane eller have skaffet Obligationerne eller Aktierne solgte, dersom der ikke havde været denne Rentegaranti for de Aktier, ved hvis Hjælp Banen blev bygget. Nei, det er utænkeligt at omtale en saadan Rentegaranti paa den Maade; men da det ærede Medlem for Narhus Amts 2den Valgkreds, som nævnt, har omtalt det, skal jeg ikke opholde mig længere derved. Jeg hører tillige, at det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds vil ogsaa med Hensyn til denne Sag gjøre storpolitiske Betragtninger gjældende. Dersom man kunde komme Regjeringen tillivs ved at gaa den ind i visse Ting, som være af særlig Interesse for den, kan jeg saa godt forstaae, at det ærede Medlem og mange Andre vilde gribe denne Udvei. Hvad mig selv angaar, længes jeg ikke efter Noget mere, end at vi kunne komme til at fjerne de Banskæligheder, som ere ueienlige for en regelmæssig Lovgivning heri Landet. Hvad enten det nu bliver en Omvendelse paa den ene eller den anden Maade, skal jeg lade staa den; det er mig ligegyldigt, naar blot Omvendelsen maatte komme og helst paa begge Sider, thi det er det Bedste. Naar Talen er om Lovforslag af denne Art, kan Regjeringen tage sig det let, om de blive vedtagne eller ikke, men Befolkningen kan have særegen Interesse af, at de blive vedtagne, og det forekommer mig derfor, at Forkastelse af dem vil være at staa sig selv, idet man bilder sig ind at staa Regjeringen. Det forekommer mig at være en Besynderlighed. Jeg skal ikke stemple det med noget værre Navn end Besynderlighed. Det er jo en Selvpisten; jeg veed ikke, hvad jeg skal kalde denne Straffen sig selv, medens man mener en anden. Jeg vilde derfor anbefale, at man ikke gif denne Bei ved dette Forslag og flere andre nyttige Forslag, som aldeles ikke have nogenfomhelst Betydning i storpolitisk Henseende, og hvis Vedtagelse ikke gjør Ministeriets Bestaaen paa sin Plads en Smule fastere, end hvis de blive forkastede. Der er slet

ikke efter min Mening nogen Udfigt til, at vi blive af med Regjeringen, hvis dette Lovforslag falder igjennem. Der er ikke den mindste rimelige Grund til at tro det. Men hvorfor ogsaa gjøre storpolitiske Betragtninger gjældende i Anledning af et saadant Lovforslag? Det ærede Medlem talte om, at det ærede Medlem for Nalborg Amts 2den Valgkreds (L. C. Nyholm) havde Feber for at faae et vist Lovforslag vedtaget. Det kan gjerne være, men man kan ogsaa gjerne ønske det Lovforslag vedtaget uden at have Feber. Jeg er f. Ex. ganske frisk og aldeles feberfri, men jeg kan ikke negte, at, da vi se saa mange Mennecker omkomme i Rattegattet, vilde det være meget ønskeligt, at der var en Gavn, hvor de Paagjældende kunde søge hen og frelse Livet; det skulde være mig meget hjært. Jeg vilde i hvert Fald ikke have det paa min Samvittighed, at Skibsbesætningen druknede, fordi jeg havde den Tro, at hvis denne Gavn ikke blev anlagt, der da var Udfigt til, at Ministeriet kunde blive vippet. Jeg vil blot med disse Par Ytringer fraraade at gjøre storpolitiske Betragtninger gjældende med Hensyn til Ting, som ere saa nyttige for Befolkningen og uden Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om Regjeringens Bestaaen eller Afgang. Der var en Ytring, som jeg tror vist fremkom fra det samme ærede Medlem, i ethvert Fald har den været paa Bane idag, og den var, at der var Udfigt til, at, dersom denne Bane kom istand, vilde det være et Middel til at befri os fra Rjøsbenhavns Befæstning. Dersom det skulde være Tilfældet, vilde jeg skynde mig med at stemme for denne Lov. Jeg har jo nok hørt af et æret militært Medlem, at man ikke turde drage den Slutning, ganske vist, men under fortoivlede Forhold griber man efter et Halmsraa, og dersom det virkelig skulde være Tilfældet, hvad jeg forresten efter de Betragtninger, der have været gjorte tidligere, kan være tilbøjelig til at tro, kan det ikke være ganske uden Betydning, at Banen ligger saaledes, at man kan føre Tropper ud til Udkanterne af Sjælland og der mulig søge at forhindre en Landgang. Jeg kan ikke negte, at denne Bane har faaet noget mere Interesse for mig, end den under almindelige Forhold vilde have, ved denne Betragtning, som jeg iøvrigt skal se at staffe mig nærmere Underrøtning om, inden Sagen kommer til endelig Afgjørelse. Men skulde det vise sig, at der er et Haab om, at denne Bane og maaske et Par andre Baneforbindelser paa Sjælland skulde kunne hjælpe os til at vise det Ufornuftige i Rjøsbenhavns Befæstning, saa skal et saadant Lovforslag beständig kunne gjøre Regning paa min ringe Stemme. Der var ligeledes en Grundsetning — det er jo en 1ste Behandling, og der er det særlig Grundsetningerne, som skulle omtales — som kom fra det ærede Medlem for